

คำจารึก

๑ สิทธิการิยะ จะกล่าวลักษณะกำเนิดแห่งลมอันชื่อว่า อัดพังคิวาโยเป็นคำรบ ๘ นั้น เกิดแต่อโธมาวาทกำเริบกล้า พัดขึ้นมาตลอดกระหม่อม กระทำให้เจ็บในกระหม่อม ดูบุคคลเอาเข็มไปสักลงทั่วศีรษะและสรรพางค์กาย ครั้นเดือนขึ้น ๆ ตามเดือน ค่ำ^(๑) เดือนแรม ลงตามเดือน ขึ้นแต่ผ้าทำเป็นอาทิ ลมกองนี้ถ้าเกิดแก่บุคคลใด ผู้นั้นอายุมียืนเลย ฯ

จึงพระฤๅษีสูรเทพให้แตงยานี้แก่ เอาหอมแดง, ใบคนที่สอ, เปลือกตาเสือ, พริกอ่อน, กัญชาใบปิบ เอาเสมอภาค ทำเป็น จุลบดละลายน้ำส้มสายชูกินหนัก ๑ สลึง แก้อัดพังคิวาโยซึ่งท่านกล่าวไว้ว่า ๕ วันนั้นหายดีนัก ฯ

ยาน้ำมันชื่อละลอกพระสมุทฺร เอาบอระเพ็ด, เปลือกมะรุุม ตุมกาแดง, รากเสนียด, รากอังกาบ, รากขี้ดมอน, กลอย, ลูก ขี้กาแดง, พันงูแดง, ไคร้หางนาง, หัวหมู, ขมิ้นอ้อย, ใบบวบขม, ข่าลิง, แสนประสะตัน, ซ้าเครือ, ใบกะเม็ง, ศีรษะบอนแดง, สันพร้าวางแอ, จอกใหญ่, กัญชา, เอาสิ่งละทะนาน น้ำมันงาทะนาน ๑ หุงให้คงแต่น้ำมัน แล้วจึงเอาลูกจันทน์ ดอกจันทน์, กระจวาน, กานพลู, เทียนยาวภาณิ, เทียนดำ, เทียนขาว, สิ่งละ ๑ สลึง ทำเป็นจุณปรงลงในน้ำมันทั้งกินทั้งทา แก้อัดพังคิวาโยนั้นหายวิเศษ นัก ฯ

ขนาน ๑ เอาลูกจันทน์, กระจวาน, ลูกผักชี, บุกรอบ, กลอย, อุดพิต, เกลือสินธว^(๒), สิ่งละส่วน โกรฐหัวบัว, โกรฐเขมา, มหาหิงคุ์ ชิงแห้ง, ดีปลี สิ่งละ ๔ ส่วน รากข้าพลุ รากจิงจ้อ, รากเจตมูล สิ่งละ ๑๓ ส่วน สมอส์พยาสดขูดผิวเสีย ๖๓ ส่วน ทำเป็นจุณ บดละลายน้ำผึ้งรวงกินหนัก ๑ สลึง ให้กินทวีขึ้นไปให้ได้ ๓ สลึง จึงหยุดแก้อัดพังคิวาโย ฯ